

DYREKTYWA RADY 2006/69/WE

z dnia 24 lipca 2006 r.

zmieniająca dyrektywę 77/388/EWG w odniesieniu do niektórych środków w celu uproszczenia procedury obciążania podatkiem od wartości dodanej i pomocy w zwalczaniu uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania oraz uchylająca niektóre decyzje przyznające odstępstwa

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 93,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem zwalczania uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania oraz uproszczenia procedury obciążania podatkiem od wartości dodanej pewne odstępstwa obejmujące podobne problemy zostały na różnych warunkach przyznane przez Radę poszczególnym państwom członkowskim zgodnie z art. 27 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku ⁽³⁾. Wszystkie państwa członkowskie powinny mieć możliwość korzystania z rozwiązania dla powyższych problemów, dlatego należy je włączyć do tej dyrektywy. Środki te powinny być proporcjonalne i ograniczone do zwalczania przedmiotowego problemu. Uwzględniając zróżnicowane potrzeby państw członkowskich, włączenie tych rozwiązań powinno ograniczać się do rozszerzenia możliwości przyjmowania przedmiotowych zasad na wszystkie państwa członkowskie, kiedy, i o ile, zaistnieje taka potrzeba.
- (2) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość podjęcia działania w celu zapewnienia, że środki przewidziane w dyrektywie 77/388/EWG dotyczące podatników i przeniesienia działającego podmiotu gospodarczego nie są wykorzystywane do celów uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania.
- (3) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość interwencji w zakresie wartości dostaw i nabyć w określonych, ograniczonych okolicznościach, w celu zapewnienia, że nie wystąpi żadna strata podatkowa poprzez wykorzystanie stron powiązanych w celu uzyskania korzyści podatkowych.
- (4) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość włączenia, w ramach podstawy opodatkowania transakcji wiążącej się z obróbką złota inwestycyjnego dostarczo-

nego przez klienta, wartości tego złota inwestycyjnego, gdy ze względu na obróbkę złota traci swój status złota inwestycyjnego.

- (5) Należy podkreślić, że niektóre usługi o charakterze dóbr inwestycyjnych można objąć systemem, który umożliwi korektę odliczeń dla dóbr inwestycyjnych przez okres użytkowania tego majątku, zgodnie z jego rzeczywistym wykorzystaniem.
- (6) W określonych przypadkach państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyznaczenia odbiorcy dostaw jako osoby zobowiązanej do zapłaty i rozliczenia podatku od wartości dodanej. Powinno to pomóc państwom członkowskim w uproszczeniu zasad oraz zwalczaniu uchylania się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania w określonych sektorach i w zakresie pewnych rodzajów transakcji.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 77/388/EWG.
- (8) Państwa członkowskie nie powinny zatem mieć możliwości dalszego korzystania z odstępstw indywidualnych, które zostały im przyznane na podstawie określonych decyzji Rady przyjętych zgodnie z art. 27 ust. 1 dyrektywy 77/388/EWG i które są objęte przepisami niniejszej dyrektywy. Decyzje te powinny zatem zostać wyraźnie uchylone. Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać środków stosowanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 27 ust. 5 dyrektywy 77/388/EWG; nie powinna naruszać także odstępstw, które zostały przyznane na podstawie art. 27 ust. 1 tej dyrektywy, a które nie zostały uchylone niniejszą dyrektywą.
- (9) Stosowanie niektórych przepisów niniejszej dyrektywy powinno być fakultatywne, a przepisy te powinny przyznawać państwom członkowskim pewien zakres uznania. W stosownych przypadkach, ze względów przejrzystości, należy przewidzieć, że państwa członkowskie powinny informować pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem Komitetu Doradczego ds. Podatku od Wartości Dodanej ustanowionego na mocy art. 29 dyrektywy 77/388/EWG o wszelkich przepisach prawa krajowego przyjętych na podstawie tych przepisów. Informacja taka nie powinna być konieczna w przypadku środków krajowych przyjmowanych na mocy decyzji, która zostaje uchylona niniejszą dyrektywą lub która wygasa w dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy, ale którą dane państwo członkowskie nadal stosuje na mocy przepisów niniejszej dyrektywy,

⁽¹⁾ Opinia z dnia 6 lipca 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 65 z 17.3.2006, str. 103.

⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/18/WE (Dz.U. L 51 z 22.2.2006, str. 12).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 77/388/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust. 4 dodaje się następujący akapit:

„Państwo członkowskie korzystające z możliwości przewidzianej w akapicie drugim może przyjąć wszelkie niezbędne środki, aby zapobiec uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania poprzez wykorzystanie niniejszego przepisu.”;

2) w art. 5 ust. 8, zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W stosownych przypadkach, gdy odbiorca nie podlega w pełni opodatkowaniu, państwa członkowskie mogą podjąć środki niezbędne w celu uniknięcia zakłócania konkurencji. Mogą także przyjąć wszelkie środki wymagane w celu zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania poprzez wykorzystanie niniejszego przepisu.”;

3) w art. 11 część A wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 lit. d) skreśla się akapit drugi;

b) dodaje się ust. 5, 6 i 7:

„5. W odniesieniu do dostaw towarów i usług państwa członkowskie korzystają z możliwości włączenia do podstawy opodatkowania wartości zwolnionego złota inwestycyjnego w rozumieniu art. 26b, dostarczonego przez klienta w celu poddania go obróbce i które w jej wyniku traci status złota inwestycyjnego zwolnionego z VAT w chwili dostawy tych towarów i usług. Należy stosować wartość wolnorynkową złota inwestycyjnego z chwili dostawy tych towarów i usług.

6. W celu zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania państwa członkowskie mogą podjąć środki, aby zapewnić, że podstawą opodatkowania w odniesieniu do dostawy towarów lub usług jest wartość wolnorynkowa. Możliwość ta stosowana jest wyłącznie w odniesieniu do transakcji dostaw towarów i usług, wiążących się z powiązaniem o charakterze rodzinnym lub innymi bliskimi powiązaniem o charakterze osobistym, powiązaniem organizacyjnym, własnościowym, w zakresie członkostwa, finansowym lub prawnym określonymi przez państwo członkowskie. Do tych celów powiązania prawne mogą obejmować relacje między pracodawcą a pracownikiem lub członkami rodziny pracownika, lub wszelkimi innymi blisko związanymi osobami.

Możliwość określona w akapicie pierwszym może zostać zastosowana wyłącznie w którejkolwiek z następujących okoliczności:

a) w przypadku gdy wynagrodzenie jest niższe od wartości wolnorynkowej i odbiorca dostawy nie ma pełnego prawa do odliczenia na mocy art. 17;

b) w przypadku gdy wynagrodzenie jest niższe od wartości wolnorynkowej i dostawca nie ma pełnego prawa do odliczenia na mocy art. 17a, dostawa podlega zwolnieniu na mocy art. 13 lub art. 28 ust. 3 lit. b);

c) w przypadku gdy wynagrodzenie jest wyższe od wartości wolnorynkowej i dostawca nie ma pełnego prawa do odliczenia na mocy art. 17.

Państwa członkowskie mogą ograniczyć kategorie dostawców lub odbiorców, do których stosuje się środki, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim.

Państwa członkowskie informują komitet ustanowiony zgodnie z art. 29 o wszelkich nowych środkach krajowych przyjętych na podstawie przepisów niniejszego ustępu.

7. Do celów niniejszej dyrektywy »wartość wolnorynkowa« oznacza całkowitą kwotę, jaką – w celu uzyskania danych towarów lub usług w tym czasie – klient na takim samym etapie sprzedaży, na którym realizowana jest dostawa towarów lub usług, musiałby – w warunkach uczciwej konkurencji – zapłacić niezależnemu dostawcy na terytorium państwa członkowskiego, w którym dostawa podlega opodatkowaniu.

W przypadku gdy nie można ustalić porównywalnej dostawy towarów lub usług, »wartość wolnorynkowa« oznacza, w odniesieniu do towarów, kwotę nie mniejszą niż cena zakupu towarów lub towarów podobnych lub, w przypadku braku ceny zakupu, koszt wytworzenia określony w momencie dostawy; w odniesieniu do usług kwota ta jest nie mniejsza niż całkowita kwota wydatków poniesionych przez podatnika w związku z wykonaniem tych usług.”;

4) w art. 17 ust. 4 w brzmieniu określonym w art. 28f ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) w akapicie drugim lit. a), wyrazy „art. 21 ust. 1 lit. a) i c)” zastępuje się wyrazami „art. 21 ust. 1 lit. a), c) lub f) lub art. 21 ust. 2 lit. c)”;

b) w akapicie drugim lit. b), wyrazy „art. 21 ust. 1 lit. a)” zastępuje się wyrazami „art. 21 ust. 1 lit. a) lub f) lub art. 21 ust. 2 lit. c)”;

5) w art. 18 ust. 1 lit. d) w brzmieniu określonym w art. 28f ust. 2 wyrazy „art. 21 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 21 ust. 1 lub art. 21 ust. 2 lit. c)”;

6) w art. 20 ust. 4 dodaje się następujący akapit:

„Państwa członkowskie mogą stosować ust. 2 i 3 również do usług o charakterze podobnym do tego zwykle przypisywanego dobrom inwestycyjnym.”;

7) w art. 21 ust. 2 w brzmieniu określonym w art. 28g dodaje się lit. c):

„c) w przypadku gdy dokonywane są dostawy wymienione poniżej, państwa członkowskie mogą postanowić, że osobą zobowiązaną do zapłaty podatku jest podatnik, dla którego przeznaczone są te dostawy:

i) dostawa robót budowlanych, w tym robót obejmujących naprawę, porządkowanie, utrzymanie, przebudowę i rozbiórkę nieruchomości, jak również odbiór robót budowlanych uznawany za dostawę towarów na podstawie art. 5 ust. 5;

ii) dostarczenie personelu zatrudnionego do wykonywania działalności, o których mowa w pkt i);

iii) dostawa nieruchomości, o której mowa w art. 13 część B lit. g) i h), gdy dostawca wybrał opodatkowanie dostawy zgodnie z częścią C lit. b) tego artykułu;

iv) dostawa zużytych materiałów, zużytych materiałów nienadających się do ponownego użycia w tym samym stanie, złomu, odpadów przemysłowych i nieprzemysłowych, odpadów przetwarzalnych, odpadów częściowo przerobionych i określonych towarów i usług, wymienionych w załączniku M;

v) dostawa towarów stanowiących zabezpieczenie przez jednego podatnika na rzecz drugiego podatnika, będąca wykonaniem wspomnianego zabezpieczenia;

vi) dostawa towarów następująca po cesji zastrzeżenia własności na rzecz cesjonariusza oraz wykonanie tego prawa przez cesjonariusza;

vii) dostawa nieruchomości zbywanych przez dłużnika z tytułu wyroku w ramach procedury przymusowej sprzedaży.

Do celów lit. c) państwa członkowskie mogą przewidzieć, że podatnik, który prowadzi także działalność lub dokonuje transakcji, które nie są uważane za dostawy towarów lub usług podlegające opodatkowaniu zgodnie z art. 2, jest uważany za podatnika w odniesieniu do otrzymywanych dostaw, o których mowa w akapicie pierwszym. Niebędący podatnikiem podmiot prawa publicznego może być uważany za podatnika w odniesieniu do otrzymywanych dostaw, o których mowa w pkt v), vi) i vii).

Do celów lit. c) państwa członkowskie mogą określić dostawy towarów i usług objęte tymi środkami, jak również kategorie dostawców lub odbiorców, do których środki te mogą mieć zastosowanie. Mogą także ograniczyć stosowanie niniejszego środka do niektórych dostaw towarów i usług wymienionych w załączniku M.

Państwa członkowskie informują komitet ustanowiony zgodnie z art. 29 o wszelkich nowych środkach krajowych przyjętych na podstawie przepisów niniejszej litery.”;

8) dodaje się załącznik M zawarty w załączniku I do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Decyzje wymienione w załączniku II do niniejszej dyrektywy zostają uchylone ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2008 r.

Artykuł 3

Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie stosują przepisy niezbędne do wykonania art. 1 ust. 3 w odniesieniu do nowego art. 11 część A ust. 7 dyrektywy 77/388/EWG oraz do wykonania art. 1 ust. 4 w odniesieniu do odesłania zawartego w art. 17 ust. 4 lit. a) i b) dyrektywy 77/388/EWG, w brzmieniu określonym w art. 28f ust. 1, do art. 21 ust. 1 lit. f) tej dyrektywy, najpóźniej od dnia 1 stycznia 2008 r.

Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o przepisach przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy, a przepisy te zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2006 r.

W imieniu Rady

K. RAJAMÄKI

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK M

Wykaz dostaw towarów i usług, o którym mowa w art. 21 ust. 2 lit. c) pkt iv):

- a) dostawa odpadów żelaznych i nieżelaznych, złomu oraz zużytych materiałów, w tym półproduktów będącymi wynikiem przetwarzania, wytwarzania lub stapiania metali żelaznych i nieżelaznych oraz ich stopów;
 - b) dostawa półproduktów żelaznych i nieżelaznych oraz niektórych powiązanych usług przetwarzania;
 - c) dostawa pozostałości i innych materiałów przetwarzalnych składających się z metali żelaznych i nieżelaznych, ich stopów, żużłu, popiołu, zgorzeliny i pozostałości przemysłowych zawierających metale lub ich stopy, a także usług polegających na selekcji, cięciu, rozdrabnianiu i prasowaniu tych produktów;
 - d) dostawa oraz określone usługi polegające na przetwarzaniu, związane z odpadami żelaznymi i nieżelaznymi, jak również ze ścinkami, złomem, odpadami oraz materiałami zużytymi i przetwarzalnymi składającymi się ze stłuczki, szkła, papieru, tektury i kartonu, szmat, kości, skóry, sztucznej skóry, pergaminu, skór surowych, ściągien, szpagatu, wyrobów powroźniczych, lin, kabli, gumy i plastiku;
 - e) dostawa materiałów, o których mowa w niniejszym załączniku, po przetworzeniu w formie czyszczenia, polerowania, selekcji, cięcia, rozdrabniania, prasowania lub wlewania do wlewek;
 - f) dostawa złomu i odpadów po obróbce materiałów podstawowych.”
-

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz decyzji na mocy art. 27 dyrektywy 77/388/EWG uchylonych niniejszą dyrektywą

Decyzja Rady uważana za przyjętą w dniu 15 kwietnia 1984 r. zezwalająca Zjednoczonemu Królestwu na stosowanie środka stanowiącego odstępstwo od szóstej dyrektywy w celu uniknięcia, poprzez wprowadzenie specjalnego systemu poboru podatków, niektórych przypadków oszustw podatkowych lub unikania opodatkowania dotyczących dostaw, między podatnikami, złota, złotych monet i złomu złota ⁽¹⁾.

Decyzja Rady uważana za przyjętą w dniu 11 kwietnia 1987 r. zezwalająca Zjednoczonemu Królestwu na stosowanie środka stanowiącego odstępstwo od art. 11 dyrektywy 77/388/EWG ⁽²⁾.

Decyzja Rady 88/498/EWG ⁽³⁾ zezwalająca Królestwu Niderlandów na stosowanie środka stanowiącego odstępstwo od art. 21 ust. 1 lit. a) dyrektywy 77/388/EWG.

Decyzja Rady uważana za przyjętą w dniu 18 lutego 1997 r. na mocy procedury zawartej w art. 27 ust. 4 dyrektywy 77/388/EWG w wersji z dnia 17 maja 1977 r. zezwalająca Republice Francuskiej na stosowanie środka stanowiącego odstępstwo od art. 2 i art. 10 dyrektywy 77/388/EWG. Decyzja ta następuje po powiadomieniu o wniosku wystosowanym do państw członkowskich z dnia 18 grudnia 1996 r.

Decyzja Rady 98/23/EWG ⁽⁴⁾ zezwalająca Zjednoczonemu Królestwu na rozszerzenie stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 28e ust. 1 dyrektywy 77/388/EWG.

Decyzja Rady 2002/439/WE ⁽⁵⁾ zezwalająca Niemcom na stosowanie środka stanowiącego odstępstwo od art. 21 dyrektywy 77/388/EWG.

Decyzja Rady 2002/880/WE ⁽⁶⁾ zezwalająca Austrii na stosowanie środka stanowiącego odstępstwo od art. 21 dyrektywy 77/388/EWG.

Decyzja Rady 2004/290/WE ⁽⁷⁾ zezwalająca Niemcom na stosowanie środka stanowiącego odstępstwo od art. 21 dyrektywy 77/388/EWG.

Decyzja Rady 2004/736/WE ⁽⁸⁾ zezwalająca Zjednoczonemu Królestwu na wprowadzenie szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 11 dyrektywy 77/388/EWG.

Decyzja Rady 2004/758/WE ⁽⁹⁾ zezwalająca Austrii na stosowanie środka stanowiącego odstępstwo od art. 21 szóstej dyrektywy 77/388/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 264 z 5.10.1984, str. 27.

⁽²⁾ Dz.U. L 132 z 21.5.1987, str. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 269 z 29.9.1988, str. 54.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 8 z 14.1.1998, str. 24. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2003/909/WE (Dz.U. L 342 z 30.12.2003, str. 49).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 151 z 11.6.2002, str. 12.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 306 z 8.11.2002, str. 24.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 94 z 31.3.2004, str. 59.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 325 z 28.10.2004, str. 58.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 336 z 12.11.2004, str. 38.